

Bilag 4.

Biskoppen over Aalborg Stift.

Aalborg, den 27. Januar 1919.

I Skrivelse af 14. ds. har det høje Ministerium udbedt sig en Udtalelse fra mig angående Mulighed for at aabne Adgang til Præsteembeder for andre end teologiske Kandidater fra Københavns Universitet, hvilken Skrivelse tillige indeholdt et Udkast til nogle Bestemmelser herom, som Ministeriet kunde tænke sig at lægge til Grund for et eventuelt Forslag.

Saaledes foranlediget skal jeg tjenstligst udtale følgende:

Naar det høje Ministerium henviser til, at Forholdene i en nærmere Fremtid vil kunne medføre, at der bliver Nødvendighed for et saadant Forslag, da kan jeg tilføje, at ogsaa uden en saadan Nødvendighed vilde det forekomme mig ønskeligt, at der blev truffet Bestemmelser af denne Art, fordi der flere Steder i Menighederne under de ret store Vanskeligheder ved at faa tilfredsstillende præstelig Betjening alt har ytret sig Trang i den paagældende Retning. Saaledes har der ved Lejlighed været Ønsker oppe om at faa et Embede betjent af en fhv. dansk-amerikansk Præst — jeg skal for Aalborg Stifts Vedkommende henvise til det Andragende, der under sidste Vakance i det residerende Kapellani paa Læsø fremkom fra de paagældende Menighedsraad —; og Trangen til, at der undtagelsesvis kunde gives Mænd, der uden nogen egentlig teologisk Uddannelse ved deres Arbejde i Menigheden har vist sig dueelige, Adgang til at opnaa en Præstegerning i en bestemt Kreds, som maatte ønske det, har længe været vaagen og er paa forskellig Vis kommen til Orde (jfr. saaledes det kirkelige Udvalgs Forhandlinger).

Jeg kan derfor i Princippet ganske give min Tilslutning til det høje Ministeriums Forslag og skal kun knytte ganske enkelte Bemærkninger til samme.

Naar Ministeriet først ønsker at aabne Adgang til Præsteembeder for „Præster, der har taget teologisk Embedseksamen ved andre lutherske Universiteter end Københavns Universitet“, da maa jeg formene, at hvis man derved har tænkt paa de Præster, der gør Tjeneste i den nordslesvigske Statskirke, og som kan forventes ogsaa vedblivende at ville gøre Tjeneste, naar — som vi haaber — Princippet om Nationernes Selvbestemmelsesret forener de danske Nordslesvigere med Moderlandet, da vil en saadan Formulering neppe svare til Formaålet. Det maa formodes, at de fleste af de paagældende Præster har studeret ved unerede Universiteter og rimeligvis ikke har taget Eksamen ved Universitetet, men for Konsistorium. Der maa for vedkommende Præsters Skyld sikkert hellere træffes en almindelig Bestemmelse. Derimod forekommer det mig af anden Grund i allerhøjeste Grad ønskeligt, om der i det hele taget kunde gives Mulighed for at dispensere fra Bestemmelsen om, at man for paa normal Maade at blive Præst i Danmark skal have taget teologisk Embedseksamen ved Københavns Universitet. Om det skulde lykkes at faa en inderligere Forbindelse med vore Søsterkirker paa Island og i Norge og Sverige, kunde det vel tænkes og haabes, at en eller anden ung Mand kunde ønske og kunde blive sat i Stand til at tilbringe en Række Studieaar ved et af de andre fire nordiske Universiteter og eventuelt tage sin